

ADATSZERKEZETEK ÉS ALGORITMUSOK

Hash tábla demonstráció

Motiváció

- Nagyon sok adatban kell nagyon gyorsan keresni
- $O(\log(n))$ nem elég gyors
- Háttértárat/memóriát használunk a processzoridő helyett
- Konstans idejű
 - Beszúrás
 - Törlés
 - Keresés

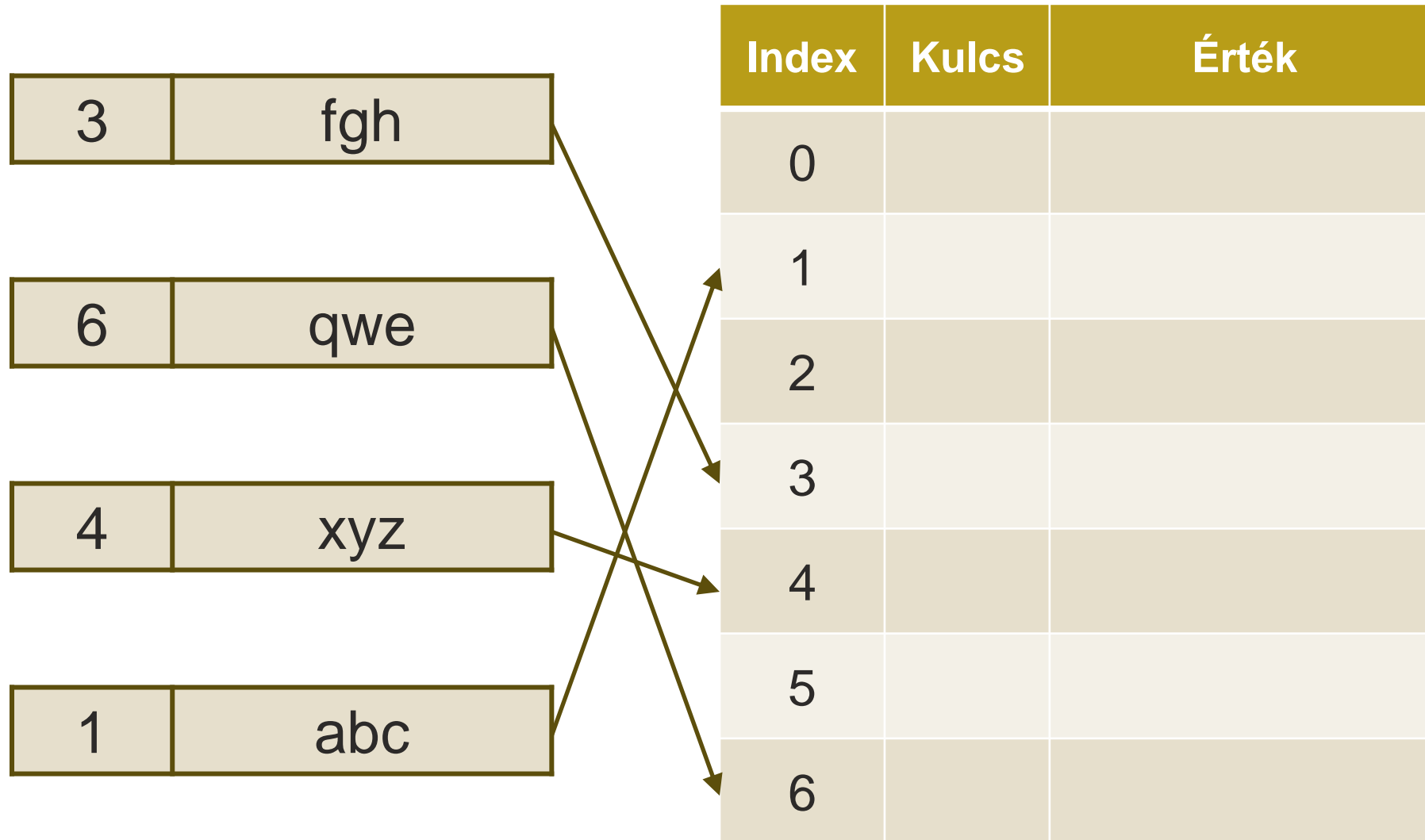
Az alapötlet

- Az elem helyét (*indexét*) a kulcsából generáljuk
- Az index független a többi értéktől, nincs összehasonlítás
- Konstans idő alatt generálható

Hogyan válasszunk indexet?

- Ha a kulcs rövid intervallumon vesz fel értékeket (mindegyiknek tudunk helyet foglalni), akkor azt választjuk indexnek.
- Ha az intervallum széles, akkor ez túl nagy méretű tömböt indexelne. Ekkor a kulcsot egy ún. *hashfüggvény*nel szűkebb tartományra vetítjük.

Kulcs mint index

Szűkített (hashelt) index

153	fgh
-----	-----

$\text{hash}(153) = 3$

782	qwe
-----	-----

$\text{hash}(782) = 6$

954	xyz
-----	-----

$\text{hash}(954) = 4$

231	abc
-----	-----

$\text{hash}(231) = 1$

Index	Kulcs	Érték
0		
1		
2		
3		
4		
5		
6		

A hashfüggvény

- Kritériumok:

- Determinisztikus – ugyanazt a kulcsot mindig ugyanarra az indexre képezi le
- Egyenletes eloszlású kimenet – nem képez le sok elemet ugyanoda
- Konstans idejű

Egy egyszerű hashfüggvény

- Kulcsok halmaza: 32 bites előjeles számok
(-2 147 483 648 ... 2 147 483 647)
- Indexek halmaza: $0 \dots n-1$, ahol n a hashtáblánk mérete
- Modulo n

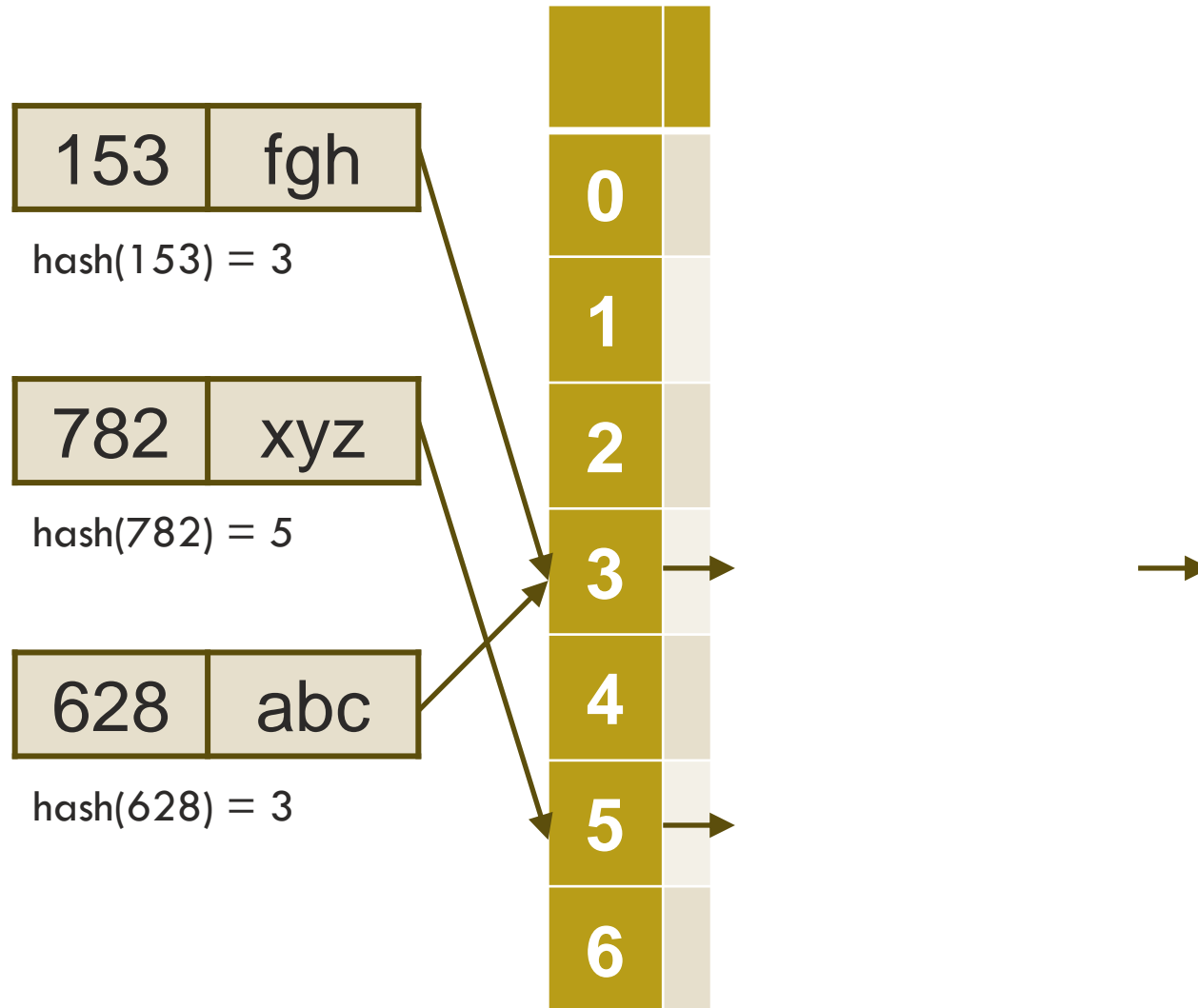
Kulcsütközések

- Még a legjobb hashfüggvénynél is előfordulhat, hogy két különböző kulcsot azonos indexre képez le.
- Ez elkerülhetetlen, mivel egy szélesebb intervallumról egy szűkebbre vetítünk.

Kulcsütközések feloldása

- Többféle módszer létezik. Néhány példa:
 - **Láncolt lista**: A tábla mezői nem egyetlen elemet, hanem egy listát tartalmaznak.
 - **Túlcsoordulási terület**: A lista egy külön speciális területen található.
 - **Újrahashelés (nyílt címezés)**: Speciális hashfüggvényt használunk, ütközés esetén újrageneráljuk az indexet.

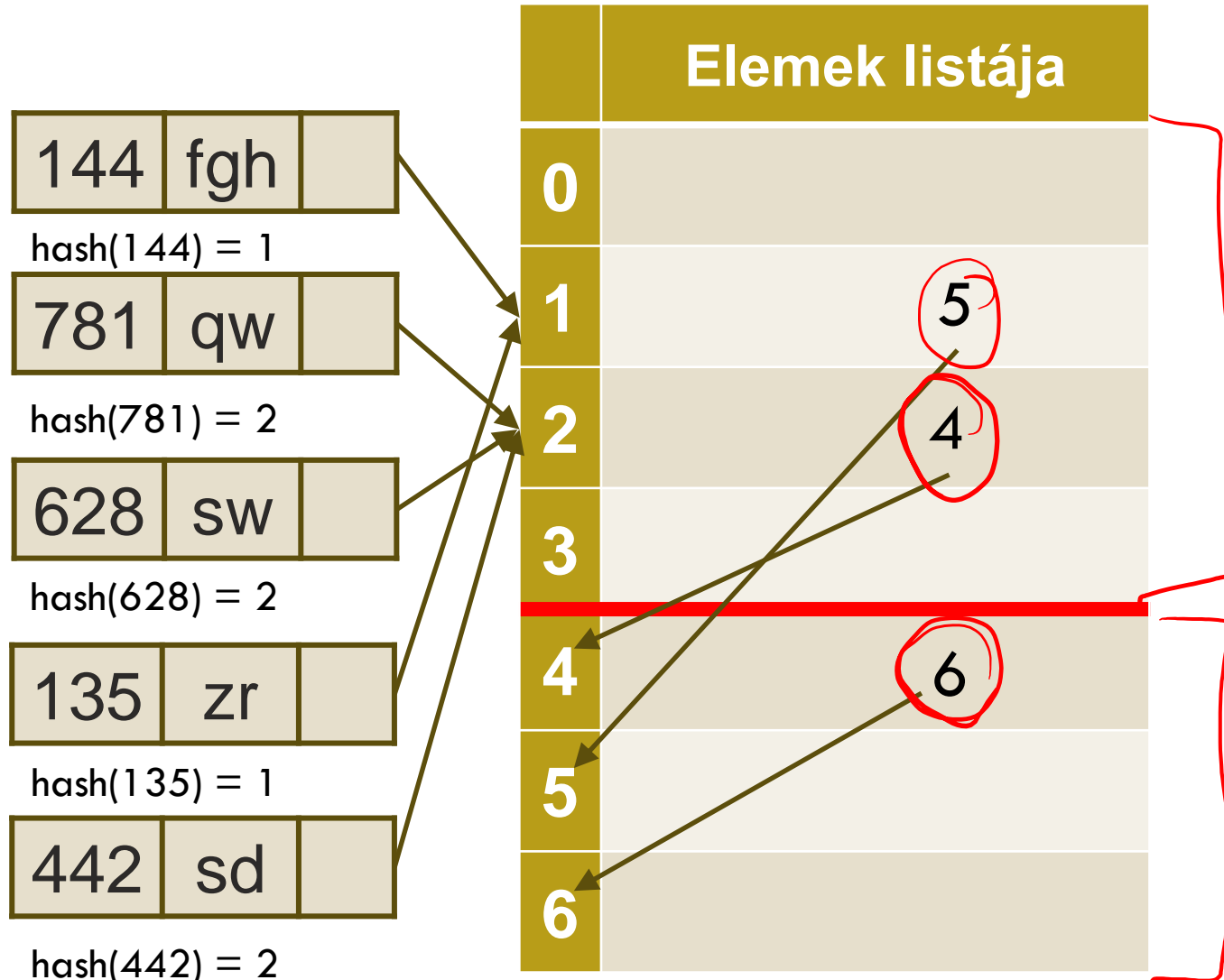
Listás ütközésfeloldás

Túlcsoordulási terület

- A láncolt listát egy speciális területen hozzuk létre
- A táblában nem elérő elemeket ide tároljuk le
- Rámutatunk az előző listaelemből, ezzel létrehozva a láncolást

Túlcsoordulási terület – beszúrás

Túlcsoordulási terület – törlés

- Ha a táblában található az elem
 - Kitöröljük, és ha van ahhoz a hashértékhez elem a túlcsoordulási területen, akkor onnan a lista első elemét feltesszük a táblába
- Ha a túlcsoordulási területen található az elem
 - Kitöröljük és átláncoljuk
- Ez nem teljesen ugyanaz, mint ami az előadáson szerepelt!

Túlcsordulási terület – törlés

	Elemek listája		
0			
1	144	fgh	5
2	781	qw	4
3			
4	628	sw	6
5	135	zr	
6	442	sd	

```
graph TD; 1 --> 4; 2 --> 5; 5 --> 6;
```

Túlcsordulási terület – törlés

	Elemek listája		
0			
1	144	fgh	5
2	781	qw	4
3			
4	628	sw	6
5	135	zr	
6	442	sd	

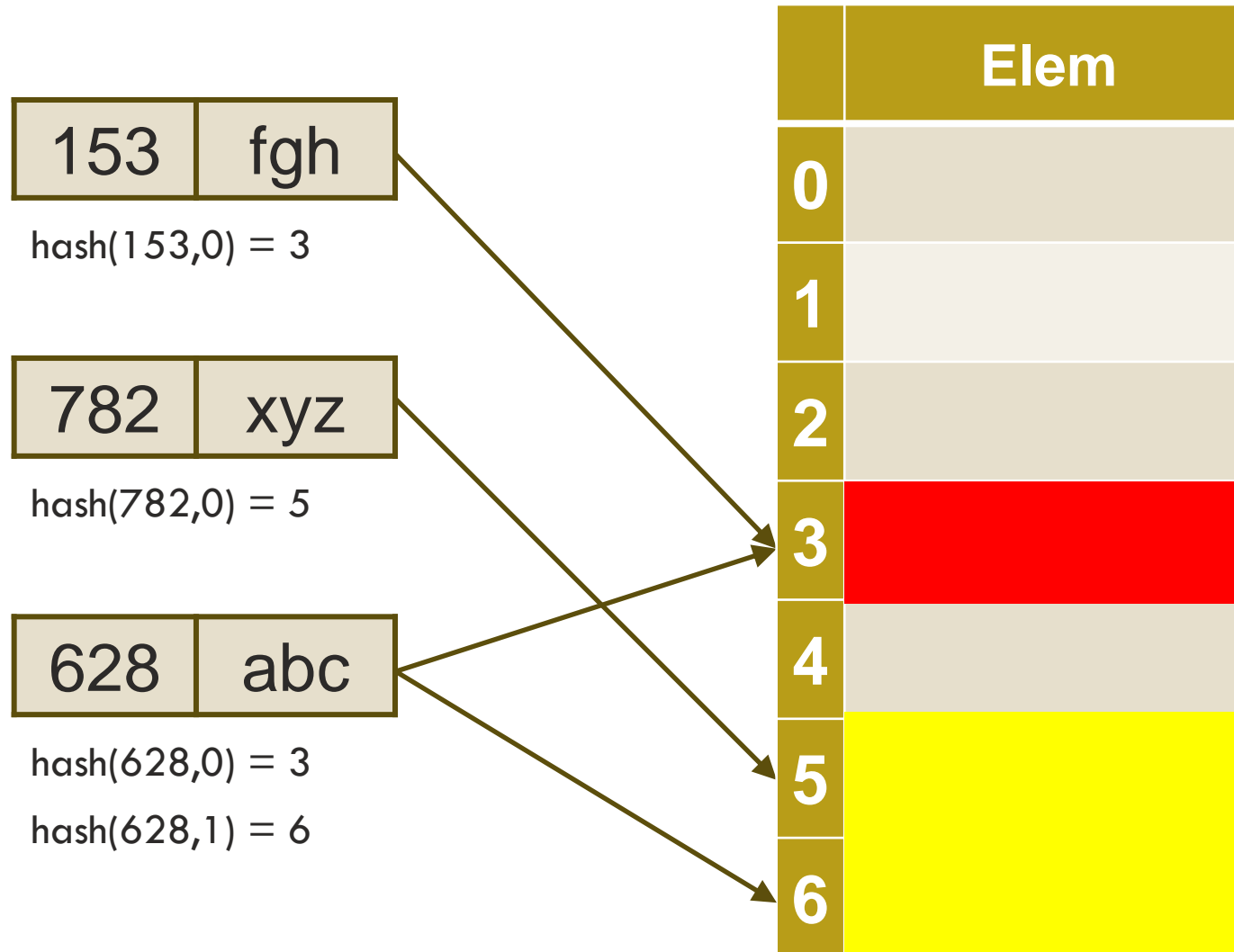
```
graph TD; 1[1] --> 4[4]; 2[2] --> 5[5]; 4[4] --> 6[6];
```


Túlcsordulási terület – törlés

	Elemek listája		
0			
1	144	fgh	5
2	781	qw	4
3			
4	628	sw	6
5	135	zr	
6	442	sd	

```
graph TD; 1[1: 144, fgh, 5] -- 5 --> 4[4: 628, sw, 6]; 2[2: 781, qw, 4] -- 4 --> 5[5: 135, zr, ]; 4[4: 628, sw, 6] -- 6 --> 6[6: 442, sd, ];
```

Újrahasheléses ütközésfeloldás

Újrahashelés – beszúrás

- Az ötlet az, hogy a hashfüggvény egy kulcshoz ne csak egy indexet rendeljen, hanem egy indexsorozatot.
- Ehhez kiegészítjük a függvényt még egy paraméterrel, amely kiválaszt a sorozatból egy konkrét indexet.
- Például ha k egy kulcs, és a $\text{hash}(k,0)$ egy foglalt hely indexét adja vissza, akkor a $\text{hash}(k,1)$ -gyel próbálkozunk. Ha ez is foglalt, akkor $\text{hash}(k,2)$ jön, és így tovább.

Újrahashelés – keresés

- Korábban, az elem beszúrásakor lehet, hogy több helyet is kipróbáltunk, mielőtt betettük volna a táblába.
- Ezért kereséskor is addig kell próbálkoznunk az indexekkel, amíg vagy meg nem találjuk a keresett elemet, vagy üres helyre nem érünk.
- Tehát ha a $\text{hash}(k,0)$ által kijelölt helyen nem egy k kulcsú elem van, akkor meg kell nézni a $\text{hash}(k,1)$ -edik helyet is, ami esetleg szintén hamis találat, és így tovább.
- Az is előfordulhat, hogy egyszer csak egy üres táblaelemet találunk, ami azt jelenti, hogy a keresett elem nincs a táblában.

Újrahashelés – törlés

- Mi történik, ha a „hagyományos” módszerrel törlünk?
- Keressük a 458-as indexű elemet, de előtte töröltük a 785-ösöt.
- A kereső algoritmus megáll a 785-ös helyénél!

Iteráció	Index	Elem	
0	5	128	abc
1	10	854	xyz
2	3	785	mno
3	2	544	bcd
4	9	276	fgh
5	13	458	qwe

Újrahashelés – törlés

- A megoldás:
törléskor egy „törölt” bejegyzést helyezünk el a táblában.
- Ez megváltoztatja a beszúrást is: nem csak üres helyre, hanem „törölt” jelzésűre is tehetünk új elemet.
- A kereső algoritmus tudni fogja, hogy a „törölt” bejegyzésen nem kell megállnia.

Iteráció	Index	Elem	
0	5	128	abc
1	10	854	xyz
2	3	[törölt elem]	
3	2	544	bcd
4	9	276	fgh
5	13	458	qwe

Újrahashelés – hashfüggvény

- Újrahashelésnél a hashfüggvény tulajdonságainak a 2. paraméter növelésekor is teljesülniük kell!
- Azaz a $(\text{hash}(k,0), \text{hash}(k,1), \dots)$ sorozat is:
 - pseudorandom
 - korlátos intervallumon vesz fel értékeket
 - ugyanazon, amin $(\text{hash}(a,0), \text{hash}(b,0), \dots)$
 - az intervallumon belül minden értéket felvesz
 - minden értéket egyforma valószínűséggel vesz fel
- Ez azért fontos, hogy az újrapróbálkozásoknál legvégső esetben minden mezőt kipróbáljon.

Újrahashelés – hashfüggvény

- Szokásos módszerek újrahashelésre:

- Lineáris kipróbálás

$$h'(k, i) = (h(k) + i) \bmod m$$

- Négyzetes kipróbálás

$$h'(k, i) = (h(k) + c_1 \cdot i + c_2 \cdot i^2) \bmod m$$

- Kettős hashelés

$$h'(k, i) = (h_1(k) + i \cdot h_2(k)) \bmod m$$

- Részletek az előadáson voltak.

Ujjlenyomat-készítés

- Mi van, ha nem csak int típusú kulcsaink vannak?
- Más-más hashfüggvény minden típushoz?
- Hogy ne kelljen minden típusra külön hasító függvényt írni, a hasító függvényt két függvényre bontjuk:
 - Ujjlenyomat-képező függvény
 - Hasító függvény

Ujjlenyomat-készítés

- Minden típusnak saját ujjlenyomat-készítő függvény, ez ugyanolyan ujjlenyomatot állít elő minden típusra
- A hashfüggvény az immár egységes ujjlenyomatból fog indexet készíteni
- Az ujjlenyomat méretét általában érdemes 32 bites egésznek (int) választani
 - 32 bit a legtöbb esetben elég, ezt könnyű kezelni
 - Ha esetleg ez nem elég, akkor 64 bites (long long)
 - Nagyon nagy tárhelyigény (32 bittel 16 GB-os méret még kezelhető, 64 bitnél 32 GB-ról indulunk)

Ujjlenyomat, `sizeof(T) <= sizeof(int)`

- `sizeof(T)`: a `T` típus ábrázolásához szükséges memóriaterület
- Egész típusok (`char`, `short`, `int`, `enum`, ...)
 - (érték szerinti) típuskonverzió
 - `x` \rightarrow `int(x)`
 - `'k'` (`char`) \rightarrow 107 (`int`)
 - 1337 (`short`) \rightarrow 1337 (`int`)
- Egyéb típusok – bitminta újraértelmezése
 - `float val_f = 3.14` (`float`) \rightarrow 4048F5C3 \rightarrow 1078523331 (`int`)
 - Általánosan `char` tömbbé érdemes: `char *val_c = (char*)&val_f;`

Ujjlenyomat, `sizeof(T) > sizeof(int)`

- String
 - Egyszerű megoldások
 - Karakterek összege mod 2^{32}
 - Utolsó 4 karakter intként értelmezve

Ujjlenyomat, `sizeof(T) > sizeof(int)`

- Vegyük észre, hogy a stringeket értelmezhetjük úgy, mint egy nagy egész számot.
 - Pl. egy 12 bájt hosszú string tekinthető egy 96 bites egész számnak.
- Másik értelmezés: egy string tekinthető egy 256-os számrendszerben felírt számnak.

$$\begin{aligned} 'abc' &= 'a' \cdot 256^2 + 'b' \cdot 256 + 'c' \\ &= 97 \cdot 256^2 + 98 \cdot 256 + 99 = 6382179 \end{aligned}$$

Ujjlenyomat, `sizeof(T) > sizeof(int)`

- Általánosítás: egy string tekinthető egy q -s számrendszerben felírt számnak.

$$'abc' = 'a' \cdot q^2 + 'b' \cdot q + 'c'$$

- Hasító függvény: tekintsük a stringet számnak, és határozzuk meg a p prímszám szerinti maradékát.
- Polinom forma: hatékonyan kiértékelhető Horner sémával.

Pszeudokód:

$h = 0$

a string minden c karakterére

$h = (q * h + c) \text{ modulo } p$

Ujjlenyomat, `sizeof(T) > sizeof(int)`

- Paraméterválasztás: a pseudokód akkor működik jól, ha kiértékelés során nem történik túlcsordulás.
- Ezért a p és q értékét okosan kell megválasztani.
- String esetén $q = 256 = 2^8$
- Ahhoz, hogy q -val szorozva és c -t hozzáadva ne legyen túlcsordulás, h max $2^{24}-1$ lehet
- Ennél kisebb prímszám a $2^{24}-3=16\,777\,213$

$h = 0$

a string minden c karakterére

$$h = (q * h + c) \text{ modulo } p$$

Egy kicsit bonyolultabb ujjlenyomat

- SHA-256

- 64 karakter (32 byte, 256 bit)
- Pl. „PPKE-ITK” =
d5c00aaf7aa1a5cc0a60121a680e4ae59b70035b950bafb245c0e052a7dfe40d
- Mennyire sok ez?
 - Jelenleg nem ismert két azonos hasht elérő bemenet
 - De ez nem jó nekünk. Miért?
 - Kicsit lassabb számolni – itt nem a teljesítmény a lényeg, hanem hogy nehéz legyen kulcsütközést elérni
 - Ha ekkora hashtáblát akarunk előállítani, akkor 2^{256} sorra lenne szükségünk
 - Ez mennyi?
 - Atomok száma a világegyetemben: $\sim 2^{80}$
 - De vehetjük mondjuk az utolsó 8 karakterét számként (32 bit), már ekkor is nagyon ritka lesz az ütközés
 - Kriptográfiára használt hasheknél a lényeg, hogy az inverzió költsége nagyon magas legyen, és hogy nagyon nehéz legyen két azonos hasht generáló üzenetet készíteni

Hasító függvények

- Most konkrétan azokra a függvényekre gondolunk, amelyek az ujjlenyomatot képezik le a tábla méretének megfelelő intervallumra.
- Osztó módszer: **modulo m**
 - Jól működik, ha m prímszám.
 - Tehát a módszer használható, ha garantálni tudjuk, hogy a tábla mérete prímszám.